

ETS 062

VÄLISRIIKIDE ÕIGUSINFO EUROOPA KONVENTSIOON

Koostatud 7. juunil 1968. a. Londonis

PREAMBUL

Käesolevale alla kirjutanud Euroopa Nõukogu liikmesriigid, arvestades Euroopa Nõukogu eesmärki saavutada oma liikmete suurem ühtsus; olles veendunud, et rahvusvahelise vastastikuse abistamise süsteemi loomine kergendamaks õigusasutustele välisriikide õigusala info saamist, aitab kaasa selle eesmärgi saavutamisele, on kokku leppinud alljärgnevas:

Artikkel 1. Konventsiooni ulatus

1. Vastavalt käesoleva konventsiooni sätetele kohustuvad lepingupooled andma üksteisele informatsiooni oma tsiviil- ja kaubandusõiguse ning tsiviil- ja kaubandusprotsessi ning oma õigussüsteemi kohta.

2. Kaks või enam lepingupoolt võivad otsustada rakendada omavahelistes suhetes käesolevat konventsiooni ka muudes valdkondades, kui eelnevas lõikes nimetatud. Selliste kokkulepete tekstid edastatakse Euroopa Nõukogu peasekretärile.

Artikkel 2. Siseriiklikud sidepidamise asutused

1. Käesoleva konventsiooni sätete täitmiseks asutab või määrab iga lepingupool ühe asutuse (edaspidi "vastuvõttev asutus"):

(a) teise lepingupoolle informatsioonitaotluste, millele on viidatud artikli 1 lõikes 1, vastuvõtmiseks;

(b) nende taotluste alusel tegutsemiseks vastavalt artiklile 6.

Vastuvõtvaks asutuseks võib olla kas ministeeriumi osakond või mõni muu riigiasutus.

2. Iga lepingupool asutab või määrab ühe või mitu asutust (edaspidi "edastav asutus"), et võtta oma õigusasutustelt vastu infotaotlusi ja edastada need välisriigi pädevale vastuvõtvale asutusele.

3. Iga lepingupool teatab Euroopa Nõukogu peasekretärile oma vastuvõtva asutuse ja vajadusel ka edastava asutuse või asutuste nimed ja aadressid.

Artikkel 3. Infotaotluse esitamiseks volitatud asutused

1. Infotaotluse esitab alati õigusasutus, isegi kui see ei ole tema koostatud. Taotluse võib esitada vaid siis, kui menetlust on alustatud.

2. Kui lepingupool ei ole asutanud ega määranud edastavat asutust, võib ta Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetavas deklaratsioonis teatada, milliseid oma asutusi loeb ta õigusasutusteks eelneva lõike tähenduses.

3. Kaks või enam lepingupoolt võivad otsustada laiendada käesolevat konventsiooni ka nendele taotlustele, mis ei tule õigusasutustelt. Selliste kokkulepete tekst edastatakse Euroopa Nõukogu peasekretärile.

Artikkel 4. Infotaotluse sisu

1. Infotaotluses peab sisalduma selle esitanud õigusasutuse nimetus ja asja kirjeldus. Võimalikult täpselt sõnastatakse küsimus, missugust informatsiooni taotluse saanud riigi õiguse kohta soovitakse, ja kui selles riigis on rohkem kui üks õigussüsteem, siis näidatakse õigussüsteem, mille kohta informatsiooni taotletakse.

2. Taotluses tuleb ära märkida ka faktid, mis on vajalikud nii taotluse mõistmiseks kui ka täpse ja selge vastuse koostamiseks. Vajadusel võib taotluse sisu selgitamiseks lisada dokumentide koopiaid.

3. Taotlus võib sisaldada ka küsimusi artikli 1 lõikes 1 nimetatust erinevaist valdkondadest, kui need on seotud taotluse põhiküsimusega.

4. Kui taotlust ei ole koostanud õigusasutus, lisatakse sellele õigusasutuse otsus, mis taotlust kinnitab.

Artikkel 5. Infotaotluse edastamine

Infotaotluse saadab edastav asutus, või selle puudumisel taotleb õigusasutus, otse vastava riigi vastuvõtvale asutusele.

Artikkel 6. Vastamiseks volitatud asutused

1. Infotaotluse saanud vastuvõttev asutus võib koostada vastuse ise või saata taotluse vastuse koostamiseks mõnele teisele riigi- või ametiasutusele.
2. Vastuvõttev asutus võib vajadusel või oma töökorralduse tõttu saata taotluse vastuse koostamiseks eraorganisatsioonile või kvalifitseeritud juristile.
3. Kui eelneva lõike rakendamine võib põhjustada kulutusi, teatab vastuvõttev asutus enne mainitud lõikes sätestatud edasisaatmist taotluse saanud asutusele eraorganisatsioonist või juristist, kellele taotlus saadetakse, informeerib mainitud asutust võimalikult täpselt arvatavatest kuludest ja taotleb tema nõusolekut.

Artikkel 7. Vastuse sisu

Vastus peab andma infotaotluse saanud õigusasutusele objektiivset ja erapooletut informatsiooni taotluse saanud riigi õiguse kohta. Vajadusel peab vastus sisaldama asjassepuutuvaid seaduse tekste ja kohtulahendeid. Sellele lisatakse taotleva asutuse korrektseks informeerimiseks vajalikud lisadokumendid, nagu väljavõtted teoreetilistest töödest ja ettevalmistusmaterjalidest. Samuti võib lisada selgitavaid kommentaare.

Artikkel 8. Vastuse mõju

Vastuses antud informatsioon ei seo taotluse esitanud õigusasutust.

Artikkel 9. Vastuse edastamine

Vastuvõttev asutus saadab vastuse edastavale asutusele, kui too oli selle saanud; või õigusasutusele, kui viimane oli taotluse otse saanud.

Artikkel 10. Vastamiskohustus

1. Infotaotluse saanud vastuvõttev asutus tegutseb taotluse alusel vastavalt artiklile 6, välja arvatud artiklis 11 sätestatud juhul.
2. Kui vastust ei koosta vastuvõttev asutus, peab ta kindlustama, et vastuse saatmisel järgitakse artikli 12 sätteid.

Artikkel 11. Erandid vastamiskohustusest

Taotluse saanud riik võib keelduda informatsioonitaotluse täitmisest, kui taotluse tinginud asi võib kahjustada tema huve, või kui ta arvab, et vastus võib kahjustada tema suveräänsust või julgeolekut.

Artikkel 12. Vastamiseks ettenähtud aeg

Infotaotlusele tuleb vastata võimalikult kiiresti. Kui vastuse ettevalmistamine nõuab aega, informeerib vastuvõttev asutus sellest taotluse saanud välisriigi asutust ja võimalusel teatab vastuse saatmise arvatava kuupäeva.

Artikkel 13. Lisainformatsioon

1. Vastuvõttev asutus, samuti asutus või isik, kellele vastavalt artiklile 6 on tehtud ülesandeks vastata, võib nõuda taotluse saanud asutuselt lisainformatsiooni, mida ta peab vastuse koostamiseks vajalikuks.
2. Taotluse lisainformatsiooni saamiseks edastab vastuvõttev asutus järgides artiklis 9 ette nähtud vastuse edastamise protseduuri.

Artikkel 14. Keeled

1. Infotaotlus ja selle lisad peavad olema taotluse saanud riigi keeles või ühes tema ametlikus keeles või koos tõlkega sellesse keelde. Vastus on taotluse saanud riigi keeles.
2. Siiski võivad kaks või enam lepingupoolt otsustada omavahelistes suhetes eelneva lõike sätteid mitte rakendada.

Artikkel 15. Kulud

1. Vastamisega seotud kulutusi ei hüvitata, välja arvatud artikli 6 lõikes 3 nimetatud kulud, mille kannab taotlev riik.
2. Siiski võivad kaks või enam lepingupoolt otsustada omavahelistes suhetes eelneva lõike sätteid mitte rakendada.

Artikkel 16. Föderaalriigid

Föderaalriikides võivad need vastuvõtva asutuse funktsioonid, mida ei ole käsitletud artikli 2 lõike 1 punktis a, olla põhiseaduslikel põhjustel antud teistele riigiorganitele.

Artikkel 17. Konventsiooni jõustumine

1. Käesolev konventsioon on allakirjutamiseks avatud Euroopa Nõukogu liikmesriikidele. See kuulub ratifitseerimisele või vastuvõtmisele. Ratifitseerimis- või vastuvõtmisdokumendid deponeeritakse Euroopa Nõukogu peasekretäri juures.
2. Käesolev konventsioon jõustub kolme kuu möödumisel kolmanda ratifitseerimis- või vastuvõtmisdokumendi deponeerimise kuupäevast.
3. Allakirjutanud riigi suhtes, kes ratifitseerib või võtab konventsiooni vastu hiljem, jõustub konventsioon kolme kuu möödumisel ratifitseerimis- või vastuvõtmisdokumendi deponeerimise kuupäevast.

Artikkel 18. Euroopa Nõukogu mitteliikmesriigi ühinemine

1. Pärast käesoleva konventsiooni jõustumist võib Euroopa Nõukogu Ministrite Komitee kutsuda mitteliikmesriike sellega ühinema.
2. Ühinemine toimub Euroopa Nõukogu peasekretäri juures ühinemisdokumendi deponeerimisega, mis jõustub kolme kuu möödumisel selle deponeerimise kuupäevast.

Artikkel 19. Konventsiooni territoriaalne kehtivus

1. Iga lepingupool võib allakirjutamisel või oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel määratleda territooriumi või territooriumid, mille suhtes käesolev konventsioon kehtib.
2. Iga lepingupool võib ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel või pärast seda Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava deklaratsiooniga laiendada käesolevat konventsiooni deklaratsioonis nimetatud territooriumile või territooriumidele, mille rahvusvaheliste suhete eest ta on vastutav või mille nimel ta on volitatud kohustusi võtma.
3. Vastavalt eelmisele lõikele tehtud deklaratsioonist võib loobuda selles nimetatud mis tahes territooriumi suhtes käesoleva konventsiooni artiklis 20 näidatud viisil.

Artikkel 20. Konventsiooni kestvus ja selle denonsseerimine

1. Käesolev konventsioon kehtib tähtajatult.
2. Iga lepingupool võib käesoleva konventsiooni enda suhtes denonsseerida Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava teatega.
3. Selline denonsseerimine jõustub kuue kuu möödumisel teate peasekretärile saabumise kuupäevast.

Artikkel 21. Euroopa Nõukogu peasekretäri ülesanded

Euroopa Nõukogu peasekretär teatab kõigile Euroopa Nõukogu liikmesriikidele ja kõigile käesoleva konventsiooniga ühinenud riikidele:

- (a) igast allakirjutamisest;
- (b) igast ratifitseerimis-, vastuvõtmis- või ühinemisdokumendi deponeerimisest;
- (c) igast käesoleva konventsiooni jõustumise kuupäevast vastavalt artiklile 17;
- (d) igast deklaratsioonist, mis on saadud vastavalt artikli 1 lõike 2, artikli 2 lõike 3, artikli 3 lõike 2 ja artikli 19 lõigete 2 ja 3 sätetele;
- (e) igast teatest, mis on saadud vastavalt artikli 20 sätetele, ja denonsseerimise jõustumise kuupäeva.

Ülaltoodu kinnituseks on allakirjutanud, olles selleks täielikult volitatud, kirjutanud alla käesolevale konventsioonile.

Koostatud 7. juunil 1968. a. Londonis inglise ja prantsuse keeles. Tekstid on võrdselt autentset, ühes eksemplaris ja deponeeritakse Euroopa Nõukogu arhiivi. Euroopa Nõukogu peasekretär edastab tõestatud koopia kõigile allakirjutanud ja ühinevatele riikidele.